

[N. P. Andreasen.]

den. Nu siger den højtærede Minister, at Spørgsmaalet om Tillægsjord ogsaa er et Konjunkturspørgsmaal. Deroverfor vil jeg gøre opmærksom paa, at vi vist ikke har holdt et Sendemandsmøde eller et Landsmøde gennem de sidste 30—40 Aar, uden at dette Spørgsmaal om Tillægsjord til de for smaa Husmandsbrug har været fremme til Behandling. Jeg vil gerne indrømme, at i de Tider, vi har været inde i, hvor der blev lukket af udefra for enhver Indførsel af Raastoffer, af Korn og Foderstoffer, som det mindre og det allermindste Landbrug købte ind i, saa stor Maalestok, er Kravet blevet større, og det er vokset igennem disse Aar. Man har ikke indset, at et saadant lille Hjem med sine 5—6 Tdr. Land ikke kan klare sig under de nuværende Forhold, uden at Ejeren søger andet Arbejde paa Stedet, hvis han ikke kan faa Tillægsjord, saa at han kan udvide sin Bedrift.

Jeg var ked af den højtærede Ministers Omtale af Aflevering af Familiejord. Selv om Ordet „Lemlæstelse“ skal staa i Gaaseøjne, saa er det jo et grimt Ord, og vi har i hvert Fald inden for mit Parti den Opfattelse, at det Forslag, vi har stillet, giver helt andre Muligheder for, at man inden for Landbruget skulde kunne blive enig om og anerkende Landboudommens Ret til at komme i Besiddelse af Jord, saaledes at det kunde blive mødt med Forstaaelse fra alle Sider, ikke mindst fra de allerstørste Gaarde, der ligger inde med den megen Jord. Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at den højtærede Landbrugsminister ikke kan indse, at det netop er her fra disse store Gaarde, vi først og fremmest maa tage Jord. Det gør mig i Virkeligheden ondt — efter de Oplysninger, der ogsaa tilflød os inden for Kommissionen — at se, hvad det er for Handler, Statens Jordlovsudvalg i disse Aar gør for at komme i Besiddelse af Jord. Det er alt sammen mindre eller middelstore Bøndergaarde, man kommer i Besiddelse af, kun ganske enkelte større Gaarde. Her er netop en Mulighed, synes vi, for, at Landbruget vil kunne faa den rigtige Forstaaelse af, hvad det vil sige for Landboudommen, at der bliver afleveret den fornødne Jord, saadan at Ungdommen kan blive ude paa Landet. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at hele Spørgsmaalet hænger nøje sammen med Spørgsmaalet om Medhjælperen inden for Landbruget; det er først og fremmest fra disse

smaa Hjem, Arbejdskraften kommer til de større Gaarde ude i Landet, og vi kan ikke gøre noget bedre med Hensyn til hele den fremtidige Udvikling af Medhjælperespørgsmaalet end at forcere Udstykningen, saadan som vi fra vor Side har ønsket det.

Maa jeg dernæst lige gøre et Par Bemærkninger til de ærede Ordførere. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, og det kan ogsaa gælde det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen, der var inde paa en Omtale af vort Forslag om Forpagterne, læse Stykket helt igennem, saadan som det staar, saa vil de kunne forstaa, at naar Forpagterne nu skal have tinglyst deres Forpagtningskontrakt, er det under det Forbehold, at naar den Hovedgaard, som Forpagteren hører til, maa afstaa Jord, saadan som det er sagt i § 8, saa falder Forpagterne ogsaa ind herunder og skal selvsagt ogsaa aflevere Jorden. Det staar udtrykkelig i vort Forslag. Det er ikke en Tvangsforanstaltning, saadan som det saa stærkt er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen, det er i Lighed med hele den øvrige Aflevering et Retfærdighedshensyn, at man stiller dette Krav til Forpagterne, som man stiller det for Hovedgaardens Vedkommende.

Jeg forstod ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Carl Petersen sagde, at jeg skulde have holdt min Tale i Gaar noget anderledes og stærkere, hvis den skulde have staaet i Kontakt med de Krav, Husmandsbevægelsen har stillet. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har siddet som Husmændenes Repræsentant i Kommissionen — som jeg ogsaa nævnte i Gaar over for et andet æret Medlem, der ikke syntes at have forstaaet det —, og det Resultat, vi er kommet til dér, er godkendt af de samvirkende Husmandsforeningers Hovedbestyrelse, og det er givet, at jeg paa ethvert Tidspunkt i Kommissionens Arbejde har holdt min Hovedbestyrelse underrettet om, hvilke Resultater der forelaa.

Jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at den Udvalgsforhandling, som nu skal finde Sted, vil give et Resultat, ikke alene for deres Skyld, som skal have Jord, men ogsaa for vor Ungdoms Skyld, og for at vi netop her i Landet kan understrege Enigheden om det betydelige Fremskridt, som ligger i en udstrakt Jordudstyknings.